

Zprávy z farnosti

05/2006

Měsíc, který začínáme je nejenom měsícem květů, ale je to i měsíc, který vždy věnujeme Panně Marii. Leží zároveň v době velikonoční a to je doba, kdy chceme vrůst do skutečnosti, že jsme vykoupeni. Nejde jen o to něco pasivně přijmout. Naopak nás to má vést k větší aktivitě. A zde je nám pohled na matku Ježíšovu velkou pomocí. Snažme se více vnímat, jak ona prožívala svůj život s Kristem. Od chvíle početí, jeho zrození, dětství a pak celý život až k hoře Kalvárii. Znovu a znovu zaznívalo její fiat - ano. Můžeme si i představovat jak silně prožívala skutečnost jeho vzkříšení. Snažme se jí přiblížit. Pod jejím vedením budeme více rozumět k čemu nás Kristus vede, jaký má být styl našeho života. Tak jako vždy i nyní rád k tomu vyprošuji požehnání

P. František

Konference o křížových výpravách

Na papežské univerzitě Regina Apostolorum se 18. a 19. března (2006) konala konference o křížových výpravách. Podala kruciády převážně jako obranná opatření, jejichž cílem bylo znovuzískání Svaté země pro křesťanství.

Italský historik Roberto De Mattei řekl, že křížové výpravy byly „odpovědí na muslimskou invazi do křesťanských zemí a ničení svatých míst“ a zmínil konkrétně zničení Chrámu Božího hrobu muslimskými vojáky v roce 1009.

Americký publicista Robert Spencer zpochybnil pojetí kruciád jako „nevyprovokovaných útoků Evropy na islámský svět“. Citoval papeže Urbana II., který chápal křížovou výpravu jako obrannou akci, na kterou je nejvyšší čas, protože bez takové akce „budou věřící v Boha stále více atakováni“ Turky a dalšími muslimskými armádami. „Jak jste slyšeli, Turci a Arabové na ně útočí a dobyli území řeckého císařství až k břehům Středomořího moře a Hellespontu, jemuž se říká Rameno svatého Jiří,“ řekl papež Urban roku 1095 v Clermontu. „Zabírají další a další křesťanské země... Zabili a zajali mnohé a zničili kostely a zdevastovali císařství. Jestliže jim dovolíte pokračovat ... bude útoků na věřící v Boha přibývat.“ „A měl pravdu,“ pokračoval Spencer. Džihád od 7. století až do jeho doby dobyl a islám izoloval polovinu křesťanského území. Až do křížových výprav se křesťané nebránili. Když muslimové v roce 638 dobyli Jeruzalém, byli křesťané obírání o majetek, křížováni, masakrováni, kostely byly ničeny, děti nesměly být učeny víře a docházelo k nuceným konverzím, pokračoval Spencer. Krutosti, jichž se po dobytí Jeruzaléma dopustili křesťané, odpovídaly tehdejšími vojenskými standardům.

Profesor církevních dějin Jonathan Riley-Smith polemizoval s pojetím kruciád ve filmu „Království nebeské“ a označil je za „naprostý nesmysl“. Režisérara Scotta obvinil z podporování muslimského fundamentalismu a propagace „bin-ládinovské verze historie“. Lidé, kteří se omlouvají za křížové výpravy, řekl Riley-Smith, „neznají své vlastní dějiny“.

„Lidé Západu by se nad kruciádami neměli pohoršovat,“ uzavřel Robert Spencer. „Je čas si říci 'dost' a učit naše děti, aby byly hrdé na svou minulost. Měly by vědět, že mají kulturu a dějiny, za něž musejí být vděčné.“

Res Claritatis, 29. 3. 2006, zdroj: WND

O „Jidášově evangelium“

Nově nalezené „Jidášovo evangelium“ patří k apokryfům, to znamená, že nebylo přijato do kánonu novozákonních evangelií; je jedním z téměř sedmdesáti, o nichž víme. Patří do skupiny textů uspořádaných jako dialog mezi Ježíšem a jeho učedníky. Podobně jako v mnoha podobných evangeliích tohoto druhu si Ježíš bere jednoho z nich stranou, aby mu sdělil věci, jež zůstávají ostatním učedníkům skryté. Podle toho učedníka je pak evangelium nazváno, jako např. podobné Evangelium Tomášovo nebo Evangelium Marie Magdaleny.

Co do doby vzniku patří toto evangelium do konce druhého století po Kristu. Zastává ojedinele radikální dualismus, protiklad mezi světem a Bohem. Gnostický dualismus se v něm totiž týká především Boha Stvořitele, tedy také novozákonního Boha Otce Ježíše Krista, a na druhé straně Ježíšova synovství Božího i jeho smrti. A toto vše je totálně méněcenné, protože to všechno souvisí s viditelným světem. Podobně radikální bude na začátku třetího století manicheismus, jehož stoupencem byl ve svém mládí svatý Augustin.

V duchu přehodnocení, jež Jidášovo evangelium uskutečňuje, musí tedy také Jidáš a jeho zrada vyznít zcela pozitivně. Neboť Jidáš se zasloužil o to, že Ježíš mohl odložit svou lidskou, pozemskou, hmotnou, viditelnou přirozenost a je už jen duchovou bytostí. Božím synem totiž stejně nebyl, byl jen potomkem Vysoké moudrosti.

Proto se Jidáš stane oblíbeným učedníkem, jemuž Ježíš sdělí, že jej ostatní učedníci ukamenují. Nový zákon naproti tomu referuje, že Jidáš spáchal sebevraždu oběšením, pozdější autor Papiáš jen říká, že Jidáš pukl.

Jidášovo evangelium je neobyčejně osobité. Líčí zcela odlišně celý průběh Jidášovy zrady, je mimořádně kritické vůči církvi a ukazuje pozoruhodné spojení astrologie s gnostickou spekulací. Největší kladný význam by snad mohlo mít pro dějiny liturgie. Z druhého století po Kristu nemáme totiž právě mnoho zpráv o vznikající mešní liturgii.

Pseudo-Jidáš nazývá bohoslužbu dvanácti apoštolů - kterou ovšem odmítá - „eucharistií nad chlebem“. Mluví o obětech, jež dávají věřící do rukou kněžím. Na jednom místě je dokonce citována jedna známá mešní modlitba, totiž „Suscipiat“ („Nechť přijme Pán oběť z tvých rukou ke chvále a slávě svého jména“) v původní(?) formě: „Hle, Bůh přijal tvou oběť z rukou kněze“ - i když ten je podle autorova názoru právě služebníkem katolického bludu.

Jako „oběť“ je ostatně označována i Ježíšova smrt. Ježíš totiž říká Jidášovi: „Ty budeš obětovat lidskou přirozenost, do níž jsem oblečen“. Kritika církve jde ještě značně dále, než s jakou se především podle Markova evangelia obrací Ježíš proti dvanácti apoštolům. Jim a ostatním kněžím církve - autor chápe apoštoly jako kněze, stejně jako pozdější koptická církev - předhazuje vraždy dětí a manželek, homosexualitu a pederastii, vesměs tedy pohanské neřesti. Autor tím církvi vyčítá přetrvávající pohanství. Léčba, kterou navrhuje, je ovšem problematická: je to útek do mimosmyslového nadsvěta čisté duchovosti.

Zajímavé jsou odchylky ve vyprávění o Jidášově zradě. Nápad Ježíše vydat nevyšel totiž podle Jidášova evangelia od Jidáše, ale obrátil se s ním na Jidáše jeden muž z židovské honorace.

Evangelia mají k vysvětlení Jidášovy zrady jen d'ábla, který měl vstoupit do jeho duše. Křesťané trvají často se zvláštním důrazem na tom, že Jidáš jednal z hrabivosti, protože byl přece správcem pokladny. Smíme ale dělat na základě všeobecné mentality pokladníků závěr o tomto speciálním případě?

Židovská horní vrstva měla v každém případě jeden motiv: Ježíš byl s ohledem na Římany nebezpečný pro lid. Proto se v Jidášově evangeliu říká: „Velikněží reptali, protože Ježíš odešel ke své (eucharistické) modlitbě do prostoru pro hosty. Někteří znalci Písma tam však čekali, aby jej při modlitbě zajali. Báli se totiž lidu, protože jej všichni měli za proroka. Tu přistoupili k Jidášovi a řekli: Co tu děláš? Ty jsi Ježíšův učedník. Jidáš jim odpověděl, co chtěli vědět. A dostal něco peněz a vydal jim Ježíše do rukou.“

Tento text je zajímavý mj. proto, že slova „Báli se lidu, protože jej všichni měli za proroka“ neplatí podle Mt 14,5 a 21,26 vůbec o Ježíšovi, ale o Janu Křtiteli! Týkala se snad původně skutečně Ježíše? - Konečně: časové určení rozmluvy Ježíše s Jidášem navazuje na místo z Mk14,1 „A po dvou dnech byly Velikonoce, židovský svátek“. Dva dny po čem? Jidášovo evangelium dává tuto odpověď: Třetího dne, tedy v den před oněmi dvěma dny u Mk 14,1, mluvil Ježíš s Jidášem.

Jidášovo evangelium nezná scénu v Getsemanech, stejně jako evangelium Janovo. A to navzdory tomu, že se jinak v jednotlivostech opírá spíše o Matouše (například v poznámce, že Jidáš obdržel peníze; to uvádí jako skutečně jednání jen Matouš, podle Mk a Lk byly peníze jen Jidášovi slíbeny).

Pro historickou pravost této pasáže v Jidášově evangeliu by mohla mluvit i další pozorování. Předně, jak už jsme viděli, není v Jidášově evangeliu místo pro scénu v Getsemanech, ale při znalosti prvních tří evangelií by bylo sotva představitelné ji vypustit. Nebyl by k tomu ani žádný teologický důvod. Autor si zřejmě troufá referovat takto, a je při tom v souladu se čtvrtým evangeliem, jehož pašijová část platí jako důvěryhodná a podle mého mínění beztak patří na začátek vzniku evangelií. Pak by tu bylo Jidášovo evangelium svědkem velmi staré tradice.

Za druhé mívá zpráva, že aktivní byl nějaký znalec zákona, proti vlastnímu záměru Jidášova evangelia, totiž zdůraznit Jidášovu zásluhu. Ta je přece daleko spíš snížena, když se neujímá iniciativy Jidáš. A za třetí se uvádí jen jeden důvod vydání Ježíše: zájem židovské vedoucí vrstvy, nikoli primárně onen sporný záměr Jidáše samého. Výrok, že do Jidáše vstoupil ďábel, byl přece spíše výrazem historických rozpaků - i když je jako duchovní závěr výstižný.

Připustíme-li, že tyto zprávy byly staré, jak bychom si mohli představit jejich tradování? Jidášovo evangelium je převážnou částí svých dialogů nepochybně plodem pozdního druhého století po Kristu. Lze si představit, že však pro rámcové jednání byly využity staré tradice? Okolnost, že směřují proti záměru autora, mluví pro jejich stáří.

Mohlo by tedy tomu být tak, že Jidáš nejednal z vlastního popudu, ale vydal Ježíše z návodu vrchnosti. To by byl důležitý detail. Měla by se pak scéna v Getsemanech umístit časově dříve? - Udivuje ještě jiný detail. O Jidášovi je na konci tohoto evangelia krátká báseň: „Tvůj roh je již pozvednut. Tvůj hněv již plane. Tvá hvězda jasně zazářila. Tvé srdce...“

Tento „hymnus“ je protkán starozákonnými obraty. Znalost Starého zákona jinak není pro autora celého spisu charakteristická. V tomto hymnu je to jiné. Obsahuje výroky, jež lze snadno spojit s Mesiášem. To, že je roh pozvednut, je získání moci. A hvězda z Num 24,17-18 je známkou Mesiáše, jak je též známo z Mt 2 o hvězdě mudrců.

Jidáš dostává tímto hymnem mesiášské rysy. Ježíšovi se nic takového nepřisuzuje. Existoval snad v tomto smyslu - alespoň z hlediska autora tohoto evangelia - mezi Ježíšem a Jidášem jistý druh konkurence? To by mluvilo pro Jidášem jako dobrého Žida, a stará teze, že Jidáš jednal v důsledku zklamaných mesiášských nadějí, by tak mohla znít plauzibilněji. Myslel si sám o sobě, že by mohl svůj lid osvobodit dříve a účinněji než Ježíš?

Záliba Jidášova evangelia v astrologii vysvítá ze zvláštní záliby v hvězdách. Autor přirozeně pokládá hvězdy za oduševnělé, jsou pro něho něčím jako andělé. Neboť říká-li se jinak, že každý člověk má svého strážného anděla, říká Jidášovo evangelium, že každý člověk má hvězdu, která jej vede (jako mudrce podle Mt 2). Hvězdy mají význam i pro kalendář, slouží k tomu, že se dá určit délka roku na 360 dní.

V řeči gnóze se těmto mocným nadsmyslným elementům duchového světa říká aióny. Jejich spojení s kalendářem má prokázat autorovu učenost a ukázat, že pomocí své gnóze („poznání“) dokáže vysvětlit i viditelný svět.

Celkově můžeme nově nalezené evangelium posoudit asi takto. Historický význam pro bádání o Ježíšově životě má stěžít, nehledíme-li snad (!) na okolnosti Jidášovy zrady. Mnohem více se však dovídáme o jednom extrémním směru gnóze ve druhém století a o katolickém chápání liturgie, které spis napadá.

Ale upřít hodnotu biblickému chápání Boha Stvořitele a Božího Syna něco stojí. Cena spočívá v konstruování vysoce složitého systému, který už je dnes pro nás neprůhledný. Autor se zřetelně „emancipoval“ od biblického a apoštolského křesťanství. Dává přednost otevřeně pohanskému systému emanací (*výronů božstva, na rozdíl od stvoření světa, duchového i hmotného, který je od Boha radikálně odlišný; pozn. překl.*). Tím prudčeji napadá pohanské neřesti v církvi. Autorův faktický příklon k pohanským spekulacím nepřidává právě tomuto jeho bojovému úsilí na věrohodnosti. Slouží spíše jako fíkový list.

Teologicky není Jidášovo evangelium pouhým muzeálním kouskem. Gnóze bohužel zůstává pro církev trvalým pokušením. V protikladu k návrhu heidelbergského teologa Petera Lampeho (Süddeutsche Zeitung, 11. dubna 2006) řešení gnostického problému právě nespočívá v tom, že se v rámci „smíšené rozdílnosti“ otevřeme těmto obskurnostem. Takový návrh ohledně gnóze je daleko spíš definitivní samodiskvalifikací tohoto „ekumenického“ programu.

novozákoník Klaus Berger

článek vyšel v listě Die Tagespost 13. dubna 2006, z němčiny přeložil Dr. Václav Frei

Okénko do knihovny

autor: Frank Peretti
název: Dveře v Dračím chřtánu
z obsahu:

Jay a Lila již dříve se svým otcem, který je archeolog, zažili mnohá dobrodružství, ale něco takového se jim nepříhodilo nikdy. Když sestupují do temné a tajemné propasti, musejí přemýšlet o jiných výzkumných expedicích, které se před nimi snažily otevřít Dveře. Všechny předchozí expedice v hrůze utekly nebo zemřely strašlivou smrtí. Co se za Dveřmi skutečně skrývá? Neuvěřitelné bohatství ztraceného království nebo nějaké starověké zlo? Musejí najít klíč a sami zjistit pravdu o nepurianských legendách. Jay a Lila vědí jistě jedinou věc – nikdy předtím nezažili ochranu v tolika nebezpečných situacích. Budou však schopni přemoci tajemné síly, které číhají za Dveřmi ve Dračím chřtánu?

Strhující vyprávění plné nebezpečí a zápletek končí obrovským střetem mezi silami dobra a zla.

Vypravěčské umění Franka E. Perettiho vyznačuje z každého dobrodružství dětí Dr. Coopera.

připravila M. J.

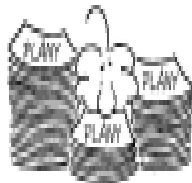

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva ze 4. zasedání Farní rady ze dne 9. 4. 2006

Čím se farní rada zabývala? Bylo toho opět dost, snažila se. Tak mě napadá, zda se snažíme i my...

Program jednání:

- **Farní kartotéka**

Problematika farní kartotéky je odložena FR na pozdější dobu, až bude zjištěno jaké jsou zkušenosti v rámci diecéze.

- **Téma navazování kontaktů s „osamělými návštěvníky“ mší svatých**

Kontakt s novými návštěvníky mší svatých vyžaduje velmi individuální a citlivý přístup. Přílišný zájem by mohl vést k opačné reakci a některé hledající od návštěvy kostela spíše odradit.

- **Sumarizace probíhajících pravidelných aktivit farnosti**

Informace o pravidelných aktivitách ve farnosti jsou pravidelně k dispozici ve farním zpravodaji. Zde by měly být stručně představeny těmi, kteří je organizují.

V této souvislosti bude také jedna nástěnka v kostele vyčleněna k prezentaci jak pravidelných akcí jako je např. výuka náboženství, „Křeslo pro hosta“, setkání rodin atd. a také zde budou informace a fotografie ze slavení významných církevních svátků. Objeví se tu fotografie z nepravidelných akcí jako jsou společné výlety, grilování na farním dvoře atd.

Z tohoto důvodu je nutné vždy měsíc předem vědět jaké svátky nebo jiné akce proběhnou. Pořízené fotografie budeme archivovat na CD nosičích a s ještě dalšími materiály budou uschovány pro případné zavedení farní kroniky. Kdo by se tomu chtěl věnovat?

- **Pořádání pouti do Klokot - květen 2006**

Přesto že jsme se rozhodli z důvodu vysoké finanční náročnosti od pouti upustit, někteří farníci projevíli zájem Klokoty navštívit. Naskytlo se náhradní řešení uskutečnit pout' vlakem a to v sobotu 13. května. Odjezd z Děčína v 6:22, přestup Všetaty 7:52 / 8:00, další přestup Praha hlavní nádraží 8:42 / 9:23, příjezd do Tábora 10:58. Plné jízdné je 274 Kč, lze využít skupinové a zpáteční jízdenky. Z Tábora do Klokot je nutné jít 2 km pěšky.

Zpáteční cesta z Tábora: odjezd 16:57, přestup Praha hlavní nádraží 18:39 / 19:05, příjezd do Děčína 20:35.

- **Renovace renesančního oltáře z kostela sv. Františka z Assisi**

Ještě není vyjasněný termín, kdy bude oltář na zámku vystaven.

- **Eucharistické dny 2006**

12. května 2006 bude celý den vystavena v našem farním kostele Nejvyšší svátost oltářní. Ve farnosti Děčín I připadá eucharistický den na 21. května 2006.

- **Pout' na Jalůvčí**

Blíží se 1. výročí posvěcení obrázku Pany Marie na Jalůvčí. Bylo by dobré připomenout si tuto událost malou poutí. Tato se uskuteční ve středu 3. května odpoledne. Poutníci se budou moci dopravit na místo městskou dopravou nebo auty.

- **Grilování**

V loňském roce jsme se u grilování buřtíků na farním dvoře sešli již dvakrát. Chceme tuto akci znovu zopakovat koncem června.

zapsala Jaroslava Škodová

Šečín - Podmokly

Příští setkání Farní rady se uskuteční v neděli 14. května 2006 v 18:45 (po večerní mši svaté). To znamená, že se opět na její členy můžete obracet s vašimi podněty a připomínkami! Dva roky jsou vám k dispozici. Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jaroslava Škodová	místopředsedkyně
Martin Kolář	zapisovatel
Lukáš Herich	člen
Jindřich Macoun	člen
Antonín Musil	člen
Ludmila Stichová	člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2006	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	6 312 Kč	2 207 Kč	0 Kč	Na církevní školy
Únor	5 370 Kč	1 487 Kč	0 Kč	
Březen	7 783 Kč	3 045 Kč	4 850 Kč	Svatopetrský halěř
			2 200 Kč	Na uprchlíky
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
			0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	10 071 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	29 536 Kč	6 739 Kč	7 050 Kč	

R. S.

- „Nikomu neprozrazujte, jaký u mě máte plat,“ upozorňuje podnikatel svého nového zaměstnance. „Jasně šéfe, já se za něj stydím stejně jako vy!“

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2006				
7. května	4. června	2. července	6. srpna	3. září
1. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		5. listopadu	3. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:08	13:37	13:52	Dolní Žleb	14:10	14:38	16:02	17:26
Čertova Voda	13:18	-	14:02	Čertova Voda	14:15	-	16:07	17:31
Dolní Žleb	13:23	13:45	14:07	Děčín hl. nádr.	14:25	14:16	16:17	17:41

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- ☞ **Májové** - program bude jako minulé roky...
- ☞ **Roční výročí** - Letos je to rok, co byl posvěcen otcem biskupem Posádem sloup s obrazem Panny Marie a Ježíškem na Jalůvčí (4. května 2005). Připomeneme si tuto událost poutí ve středu 3. května 2006. Autobus městské dopravy číslo 10 jede od hlavního nádraží ve 14:00. Zpět je možno jet v 16:30 nebo v 17:10. Kdo můžete, přijďte!
- ☞ **Adorační den** - V pátek 12. května 2006 máme v naší farnosti adorační den. V celé diecézi je postupně naplánováno, který den v které farnosti budou probíhat modlitby. Věnujeme své modlitby za naši farnost, diecézi a za nová kněžská a řeholní povolání. Vzadu na lavici bude časový rozpis podobně jako na Bílou sobotu. Kdo se budete chtít adorace zúčastnit, napište se, prosím.
- ☞ **Křeslo pro hosta** - V pátek 12. května 2006 je také u nás *Křeslo pro hosta*. Večer v 19 hodin přijde na naši faru P. Petr Schleich, karmelitán z Prahy, kterého všichni známe, je to rodák z Děčína. Podobně jako P. Jančík nám bude vykládat o svých kněžských a řeholních zážitcích.
- ☞ **Farní pout' do Klokot u Tábora** - *Sraz:* 13. května 2006 hlavní nádraží Děčín 5:55. *Trasa:* odjezd 6:22 Děčín, přestup Všetaty 7:52 / 8:00

a Praha hlavní nádraží 8:42 / 9:23, příjezd do Tábora 10:58. Je nutné přijít na nádraží dříve, abychom mohli zakoupit společnou jízdenku, při počtu např. 10ti poutníků je cena vlaku do Tábora a zpět cca. 190 Kč. Při vyšším počtu poutníků se cena ještě sníží. Z Tábora do Klokot půjdeme asi 2 km pěšky. *Program:* mše sv. v poutním kostele Pany Marie, prohlédneme si klášter, seznámíme se s dějinami kongregace Oblátů a poutního místa Klokoty, budeme mít také k dispozici poutní dům Emauzy, kde bude možnost uvařit si čaj a posvačit. Program může být upraven až na místě. *Návrat:* opět pěšky z Klokot do Tábora. Vlak odjíždí z Tábora v 16:57, přestup Praha hlavní nádraží 18:39 / 19:05, příjezd Děčín hlavní nádraží 20:35. Je tu příležitost kdy můžeme společně prožít krásné chvíle, na malý okamžik se zastavit a poznat nové přátele. Pozvání platí pro poutníky z obou našich farností. Případné dotazy se bude snažit zodpovědět J. Škodová.

☞ **Hlavní pouť ke sv. Paní Zdislavě** - se koná v sobotu 27. května 2006 v Jablonném v Podještědí. Inzerován je následující program: 06:00 - mše sv. u oltáře sv. Zdislavy, 08:00 - mše sv., 09:30 - mše sv., 11:00 - mše sv., 14:00 - mše sv., 15:00 - svátostné požehnání, 16:00 - koncert. Program na celý rok lze nalézt na internetové stránce <http://www.zdislava.cz/>.

☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Věroměr

Max Kašparů

(14. pokračování)

14. Kapitola

Duchovní šlechtictví

Jednou ze známek živé víry je velkorysost, která spolu s jemnou a zdravou tolerancí tvoří znaky duchovního šlechtictví. Obou vlastností v lidech silně ubývá a na jejich místo nastupuje povýšenost s bezohledností. Že se nejedná o nic nového, vidíme už v příběhu z evangelia, kde zadlužený služebník, kterému bylo odpuštěno, nedovede odpustit svému vlastnímu dlužníkovi (viz Mt 18, 23). S intolerancí se ve svém životě potýkáme i my, křesťané. A právě tady máme možnost ukázat světu, čím se od něho lišíme. Jde jen o to, abychom velkorysost a toleranci nezaměňovali za zbabělost.

Příkladem nejen křesťanské, ale i obecné intolerance a malosti může být následující příběh. Bohatý americký šlechtic zaměstnával ve svém podniku nočního hlídače. Když se jednou chystal z New Yorku letadlem do Paříže a měl už koupenou letenku, přišel za ním hlídač a řekl mu: „Pane, chtěl

bych vás varovat. Neleťte tím letadlem! Měl jsem dnes v noci službu a zdálo se mi ve snu, že to letadlo spadlo.“ Šlechtic se rozmýšlel a nakonec si řekl, že cestu může ještě odložit. Zvedl telefon, na letišti si odlet přeložil na příští den a čekal. Odpoledne zavolal do Paříže a tam mu řekli, že letadlo na lince skutečně havarovalo. Zavolal si tedy onoho hlídače a dal mu okamžitou výpověď z práce za to, že v noční službě usnul. Zvláštní odměna z rukou šlechtice. Kdybychom bohatého majitele podniku měli charakterizovat, asi bychom se shodli, že nebyl v žádném směru ani velkorysý, ani tolerantní...

Jako křesťané bychom si měli každý večer při „měření“ své víry – výstižněji řekněme při zpytování svědomí – uvědomit, zda jsme toho dne neselhali vůči druhým jako nositelé erbu duchovního šlechtictví. A to i v případech daleko malichernějších, než byl příběh nočního hlídače.

(pokračování příště)

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	15:30-16:15	mladší děti	Eva Kuncová
středa	15:00-15:45	starší děti	Eva Kuncová
čtvrtek	15:45-16:30	starší děti	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 3. 5. Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
- 16. 5. Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech
- 25. 5. **Slavnost Nanebevstoupení Páně**
- 30. 5. Svátek sv. Zdislavy, hlavní patronky diecéze
- 31. 5. Svátek Navštívení Panny Marie

Prosebné dny

- 7. 5. Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu

Významné dny

- 12. 5. Mezinárodní den ošetřovatelek
- 14. 5. Svátek matek
- 25. 5. Mezinárodní den ztracených dětí

Výroční dny biskupů

17. 5. Kard. Vlk narození (1932)
 30. 5. Mons. Lobkowicz jmenován diecézním biskupem (1996) - 10. výročí
 31. 5. Mons. Radkovský jmenován diecézním biskupem (1993)

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	08:00		
Úterý		17:00	
Středa	08:00		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		17:00	Bynov

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Čtvrtek	17:30	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. 05. 2006, před 1. nedělí v červnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 8 Kč)